

דף יומי

INSIGHTS ומסע דאף

July 4

Diversify Your Portfolio

3/לשון חכמים

```
function diversifyPortfolio(num) {
  return num / 3 + " שליש"
}
console.log(diversifyPortfolio(1))
```

Execution log

9:01:56 AM

Notice

Execution started

9:01:58 AM

Info

0.3333333333333333 שליש

9:01:56 AM

Notice

Execution completed

אמר ר' הונא לשון חכמים ברכה לשון חכמים עושר לשון חכמים מרפא וכו'. (כתובות קג.)

לשון חכמים ברכה:

תן לחכם ויחכם עוד: (עירובין סה:)(בבא קמא קיג:)(שבת קיג:)

אמר רב ספרא משום ר' יהושע בן חנניא מאי דכתיב ושננתם לבניך אל תקרי ושננתם אלא ושלשתם לעולם ישלש אדם שנותיו שליש במקרא שליש במשנה שליש בתלמוד מי יודע כמה חיי לא צריכא ליומי לפיכך נקראו ראשונים סופרים שהיו סופרים כל האותיות שבתורה וכו'. (קדושין ל.)

What is the meaning of the word לפיכך "therefore" in this context of this גמרא?

How is the being called סופרים connected to dividing ones days one third for ראשונים and on third for משנה and one third for תלמוד מקרא?

The simple answer is the רש"י:

מילתא באפי נפשה היא (רש"י ד"ה לפיכך)

Perhaps we can also say something a little deeper.

The פסוק says in פרשת נצבים:

לאהבה את ד' אלקיך לשמוע בקולו ולדבקה בו כי הוא חיך ואורך ימך (דברים ל:כ)

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

The Stone Edition Artscroll Chumash says the following in their commentary on that פסוק: I am only quoting a portion of that commentary:

"לאהבה את ד'"

To love Hashem:

The Sages teach that one should study the תורה without any ulterior motive, such as a desire that he be honored as a Rabbi etc.. etc.. (Maharal to Nedarim 62a)

So you see that the מהר"ל understands this as a reference to Torah Study.

Again the פסוק says כי הוא חיך ואורך ימך and the maharal understands this as referring to תורה study.

The פסוק in תהלים says:

למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה (תהלים צ"ב)

This means "According to the count of our days so may you teach us; then we shall acquire a heart of wisdom."

The chapter of Tehillim until this point speaks of the shortness of the life of man.

גו חיש וכו'.

The idea is as the גמרא said in קדושין מי יודע כמה חיי.

The ראשונים, their lives were the study of תורה. They counted their days which was all the letters of the תורה. It was all the משניות including אחת חסר אבות מלאכות ארבעים חסר אחת.

They counted their days. This is why the גמרא says לפיכך "therefore" they were called "counters". If we think about the shortness of our lives it should motivate us to count our days, and divide our learning into thirds. According to רש"י this means two days of the week etc. and two days of the week etc.. and תוספות says just learn בבלי.

וא"ר יצחק אין הברכה מצוייה אלא בדבר הסמוי מן העין שנאמר יצו ד' אתך את הברכה באסמך (בבא מציעא מב.)

לשון חכמים עושר:

וא"ר יצחק לעולם ישליש אדם את מעותיו שליש בקרקע ושליש בפרקמטיא ושליש תחת ידו (בבא מציעא מב.)

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

לשון חכמים מרפא:

שלחו ליה אחוהי לרבה וכו. ואם אין אתה עולה הזהר בשלשה דברים אל תרבה בשיבה בשיבה קשה לתחתונות ואל תרבה בעמידה שעמידה קשה ללב ואל תרבה בהליכה שהליכה קשה לעינים אלא שליש בשיבה שליש בעמידה שליש בהילוך וכו. (כתובות קיא.)

ר' יוסף אמר זיתום המצרי תילתא שערי ותילתא קורטמי ותילתא מילחא רב פפא אמר תילתא חיטי ותילתא קורטמי ותילתא מילחא וסימניך סיסאני ושתי להו בין דבחא לעצרתא דקמיט מרפי ליה ודרפי קמיט ליה (שבת קי.)

וסימניך

תניא ר' אליעזר בן יעקב אומר המלוה מעות את הכהן ואת הלוי בבית דין ומתו מפריש עליהן בחזקת אותו השבט ואת העני בבית דין ומת מפריש עליו בחזקת עניי ישראל ר' אחי אומר בחזקת עניי עולם מאי בינייהו איכא בינייהו עניי כותים (גיטין ל-ל:)

וסימניך שמעוני אחי ועמי (פסחים קיד.)

The *סימן* is there is the *שיטה* of ר' אחי and the other *שיטה* is *עמי* meaning my nation because he doesn't include עולם. Although the גמרא already uses this *סימן* for who is יצחק סתם ר' יצחק is my proof it might be preferable to reuse the same *סימן*:

(שבת קי. תוספות ד"ה סיסאני)

בר הדיא בעי לאתויי גיטא אתא לקמיה דרבי אחי דהוה ממונה אגיטי אמר ליה צריך אתה לעמוד על כל אות ואות אתא לקמיה דרבי אמי ורבי אסי אמרו ליה לא צריכת וכי תימא אעביד לחומרא נמצא אתה מוציא לעז על גיטין הראשונים (גיטין ה:)

This is my *סימן* to remember these *שיטות*:

וסימניך שמעוני אחי ועמי (פסחים קיד.)

Here is the explanation; The word "שמעוני" is like שמעו as in the following גמרא:

מעשה ומתו בניו של רבי עקיבא נכנסו כל ישראל והספידום הספד גדול בשעת פטירתו עמד רבי עקיבא על ספסל גדול ואמר אחינו בית ישראל שמעו וכו. וכו. (מועד קטן כא:)

So ר' אחי holds the *סימן* to remember that ר' אחי stood on a bench and said "שמעו" so שמעוני אחי is a *סימן* to remember that ר' אחי holds the *עדים* have to stand, and the word *עמי* sounds like אמי the one who argues with ר' אחי.

שלום